

«Минеться ніч, розвієсь тьма...»

Лепкий Богдан Сильвестрович

* * *

Минеться ніч, розвієсь тьма,
Просниться чорний сон.
Настане день! Життя, весна
Загляне до вікон.

Та нім мине недолі час,
Нім щастя зацвітуть квітки,
О пісне! — не кидай ти нас!
Дзвени, дзвени, дзвени!

В лихій добі, в важкій борбі
Мутиться людський ум.
Нехай же він спічне собі
Хоть хвилю серед дум.

Най позабуде брязк оков
І звірства боротьби,
Під свою білу хоругов
Горни ти нас, горни!

Минеться ніч, розвієсь тьма,
Просниться чорний сон!
Настане день! Життя, весна
Загляне до вікон.

Та нім мине недолі час,
Нім щастя зацвітуть квітки,
О пісне! — не кидай ти нас!
Дзвени, дзвени, дзвени!

Постійна адреса: http://ukrlit.org/lepkyi_bohdan_sylvestrovych/mynetsia_nich_rozviietsia_tma